

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Borș Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Borș Ivan Gheorghe, născut la 29 februarie 1988, originar și domiciliat în orașul Fălești, strada M. Eminescu, 45/42.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.03.2014 - 20.03.2015 (prima instanță);
2. 09.04.2015 - 13.04.2016 (instanța de apel);
3. 04.07.2016 - 16.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 20 martie 2015, Borș Ivan, învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal a fost achitat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Borș Gheorghe a fost pus sub învinuire prin ordonanța din 07.03.2014, care a fost reflectată în rechizitoriu, precum că, activînd în calitate de ofițer de sector al sectorului nr.1 din cadrul Inspectoratului de Poliție al raionului Fălești, fiind o persoană publică, avînd potrivit prevederilor art. 31 alin. (3) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, calitatea de funcționar public cu statut special, la data de 14 decembrie 2013, aproximativ în jurul orelor 04.00 dimineața, intenționat, vualînd incompetența sa profesională, urmărind interesul personal, exprimat în consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, în cadrul examinării înștiințării telefonice

nr.5049 din data de 14 decembrie 2013 dispuse lui în procedură, în timpul întocmirii procesului verbal de cercetare la fața locului, care reprezintă prin sine un document oficial și prin care s-a constatat locul comiterii faptei, a înscris în conținutul acestui proces verbal date vădit false, introducând în textul acestui document unele mențiuni false despre participarea părții vătămate Motelica Vladimir Gheorghe la întocmirea acestui proces verbal de cercetare la fața locului, despre lipsa obiecțiilor victimei vis-a-vis de întocmirea acestui document de către agentul constator.

Tot el, activînd în calitate de ofițer de sector al sectorului nr. 1 din cadrul Inspectoratului de poliție al raionului Fălești, fiind o persoană publică, avînd potrivit prevederilor art. 31 alin. 3) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, calitatea de funcționar public cu statut special, la data de 23 decembrie 2013, aproximativ în jurul orelor 16.00, intenționat, vualînd incompetența sa profesională, urmărind interesul personal, exprimat în consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, inclusiv care soluționează rapid și conform procedurii legale stabilite dosarele contravenționale avute în gestiunea sa, în cadrul examinării procedurii contravenționale nr.201337371532 dispuse lui, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție nr. 1532, care reprezintă prin sine un document oficial și prin care 1-a recunoscut vinovat pe cet. Coșubin Andrei Nicolaie de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional al Republicii Moldova, a înscris în conținutul acestui act date vădit false, introducând în textul acestui document unele constatări și mențiuni false despre participarea părții vătămate Motelica Vladimir Gheorghe la întocmirea acestui proces verbal cu privire la contravenție, despre lipsa obiecțiilor victimei vis-a-vis de întocmirea acestui document și soluția expusă de către agentul constator la examinarea faptei săvîrșite de către Coșubin Andrei.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Fălești, Mititelu Sergiu, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, considerînd-o nelegitimă și ilegală. Rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Borș Ivan Gheorghe să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și supus pentru fapta din data de 14.12.2013 la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a activa în organele de drept pe un termen de trei ani de zile și pentru fapta din data de 23.12.2013 la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a activa în organele de drept pe un termen de trei ani de zile. Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră de ai stabili inculpatului Borș Ivan Gheorghe o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a activa în organele de drept pe un termen de trei ani de zile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de procurorul Mititelu Sergiu, casată sentința total, și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

A fost încetat procesul penal în privința lui Borș Ivan Gheorghe în baza art.332 alin. (1) Cod penal din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că inculpatul Borș Ivan, activînd în calitate de ofițer de sector al sectorului nr. 1 din cadrul Inspectoratului de Poliție al raionului Fălești, fiind o persoană publică, avînd potrivit prevederilor art.31 alin. (3) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, calitatea de funcționar public cu statut special, la data de 14 decembrie 2013, aproximativ în jurul orelor 04.00 dimineață, intenționat, vualînd incompetența sa profesională, urmărind interesul personal, exprimat în consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, în cadrul examinării înștiințării telefonice nr.5049 din data de 14 decembrie 2013, dispuse lui în procedură, în timpul întocmirii procesului verbal de cercetare la fața locului, care reprezintă prin sine un document oficial și prin care s-a constatat locul comiterii faptei, a înscris în conținutul acestui proces verbal date vădit false, introducînd în textul acestui document unele mențiuni false despre participarea părții vătămate Motelica Vladimir Gheorghe la întocmirea acestui proces verbal de cercetare la fața locului, despre lipsa obiecțiilor victimei vis a vis de întocmirea acestui document de către agentul constator.

Tot el, activînd în calitate de ofițer de sector al sectorului nr. 1 din cadrul Inspectoratului de poliție al raionului Fălești, fiind o persoană publică, avînd potrivit prevederilor art.31 al.3) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, calitatea de funcționar public cu statut special, la data de 23 decembrie 2013, aproximativ în jurul orelor 16.00, intenționat, vualînd incompetența sa profesională, urmărind interesul personal, exprimat în consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, inclusiv care soluționează rapid și conform procedurii legale stabilite dosarele contravenționale avute în gestiunea sa, în cadrul examinării procedurii contravenționale nr.201337371532 dispuse lui, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție nr. 1532, care reprezintă prin sine un document oficial și prin care 1-a recunoscut vinovat pe cet. Coșubin Andrei Nicolaie de comiterea contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional al Republicii Moldova, a înscris în conținutul acestui act date vădit false, introducînd în textul acestui document unele constatări și mențiuni false despre participarea părții vătămate Motelica Vladimir Gheorghe la întocmirea acestui proces verbal cu privire la contravenție, despre lipsa obiecțiilor victimei vis a vis de întocmirea acestui document și soluția expusă de către agentul constator la examinarea faptei săvârșite de către Coșubin Andrei.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, judecînd cauza

penală prima instanță nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, neîntemeiat ajungând la concluzia privind nevinovăția inculpatului în faptele incriminate prevăzute de art.332 alin. (1) Cod penal, fapt ce a dus la achitarea neîntemeiată a inculpatului în baza art.332 alin. (1) Cod penal, sub formă de înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal.

Instanța de apel a menționat că interesul personal se exprimă în cazul dat în consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, motivarea instanței de fond că pe caz lipsește interesul personal fiind una eronată și fără temei legal.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond fără just temei a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată și a motivat eronat soluția de achitare a inculpatului în infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, indicând neîntrunirea elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel în urma cercetării probelor propuse a considerat că prima instanță incorect a ajuns la concluzia privind achitarea lui Borș Ivan în faptele incriminate potrivit art. 332 alin. (1) Cod penal și în urma cercetării probelor a considerat că învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat în cadrul cercetării judecătorești și vinovăția inculpatului se constată deplin din probele administrate.

Instanța de apel a considerat că concluzia primei instanțe privind nevinovăția lui Borș Ivan în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor cercetate de către instanța de apel nicidecum nu confirmă temeinicia achitării lui, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

Instanța de apel în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului Borș Ivan, conform acuzării și atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către Borș Ivan a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, sub formă *de fals în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal.*

Instanța de apel a menționat că, deși inculpatul Borș Ivan nu a recunoscut vina sa în învinuirea adusă, vinovăția lui în cele incriminate se demonstrează deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume prin: declarațiile părții vătămate Motelica Vladimir și a martorilor Blișceac Petru, Sidlețcaia Lilia, Gurduza

Nicolae, Cervaniuc Angela, declarațiile expertului Țenchiu Alexei, prin procesele-verbale a acțiunilor procesuale efectuate pe caz, raportul de expertiză efectuat pe caz, care au fost cercetate în cadrul ședinței judiciare și care se coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției inculpatului în faptele incriminate.

Vinovăția inculpatului Borș Ivan rezultă astfel, din elementele de fapt conținute în următoarele mijloace de probă cercetate în ședința instanței de apel, printre care:

- procesul-verbal din 23.01.2014 de interceptare a plîngerii adresată Procuraturii raionului Fălești de la Motelica Vladimir, în care solicită să fie tras la răspundere Borș Ivan pentru falsificarea semnăturii din procesul-verbal, cu privire la contravenție (f.d.2, vol);

- cotorul bonului-înștiințare din 23.01.2014 (f.d.3, vol. 1);

- copia dosarului contravențional nr. 1532 în privința lui Coșubin Andrei (f.d.4-16);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.01.2014 (f.d.17, vol. I);

- ordonanța din 24.01.2014, privind recunoașterea drept mijloc de probă și anexare la materialele cauzei penale a dosarului contravențional nr. 1532 din 23.12.2013 (f.d.18, vol. I);

- procesul-verbal din 24.01.2014 de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă a semnăturii cet. Motelica Vladimir (f.d.26-29, vol. I);

- ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 27.01.2014 a procesului verbal nr.1532 din 23.12.2013 în original (f.d.32-33, vol. I);

- procesul-verbal din 27.01.2014 de examinare a procesului-verbal nr.1532 din 23.12.2013 (f.d.34, vol. I);

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.12.2013 în original (f.d.36, vol. I);

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.12.2013, a localului barul „Tandem” (f.d. 37, vol. I);

- fișa postului ofițerului de sector cu indicarea atribuțiilor de serviciu, inclusiv semnătura ofițerului de sector r-nul Fălești, locotenent I. Borș (f.d.42-46, vol. I);

- ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 24.02.2014 a originalelor proceselor verbale cu privire la contravenție întocmite de I. Borș (f.d.66-67, vol. I);

- raportul de expertiză nr.234 din 26.02.2014, tabel fotografic (f.d. 74-77, vol. I).

În urma analizei integrale a probelor, instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate, prin care ultima declară ferm că după depunerea plîngerii a fost chemat la Procuratura Fălești, unde pentru prima dată a văzut și a luat cunoștință cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Coșubin Andrei, în care era înscris că nu are careva pretenții față de acesta, fiind imitată semnătura sa, urmează a fi luate în considerație ca probă ce dovedește existența infracțiunii și care constată vina inculpatului în faptele incriminate, prin conținutul lor aceste declarații sunt clare, nu au

fost modificate și nu sunt contradictorii, partea vătămată a dat declarații fiind preîntîmpinată privind răspunderea penală pentru darea de mărturii false, precum și sub jurămînt, temei de a nu crede acestor declarații nefiind stabilite.

Declarațiile respective ale părții vătămate sunt confirmate prin restul probelor cercetate, printre care și raportul de expertiză, declarațiile expertului, a martorilor, astfel a fost demonstrată vina lui Borș Ivan în falsul în acte publice.

Instanța de apel a considerat că prima instanță eronat nu a ținut cont de aceste declarații, nu le-a apreciat, mai ales că declarațiile date în cadrul urmăririi penale, partea vătămată și martorii le-au susținut clar sub jurămînt și în cadrul ședinței publice a instanței de fond, careva diferență între declarațiile respective nefiind stabilită, la părerea instanței de apel declarațiile date sunt clare prin conținutul lor și sunt cu valoare probantă și sunt întărite prin restul probelor cercetate, conținute în cauza penală și de aceea servesc la constatarea vinei inculpatului Borș Ivan.

Instanța de apel a apreciat declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinei sale ca un mijloc de apărare, de fapt vinovăția inculpatului în faptele incriminate de falsul în acte publice, fiind demonstrată deplin prin probele cercetate, însă instanța de fond eronat și fără temei legal l-a achitat pe inculpat.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond eronat nu a supus analizei probele prezentate, care demonstrează vinovăția lui Borș Ivan în faptele incriminate.

În opinia instanței de apel probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și a considerat că reeșind din probele date rezultă că Borș Ivan a săvîrșit infracțiunea de falsul în acte publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvîrșite din interes personal.

Instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui Borș Ivan în cele incriminate, în deplină măsură.

Versiunea inculpatului că nu este vinovat, că procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Coșubin Andrei în baza art. 354 CC RM a fost întocmit în lipsa contravenientului și părții vătămate, că materialul acumulat fiind transmis colegului de serviciu, se combat deplin prin declarațiile părții vătămate Motelica Vladimir, care a declarat că nu a semnat procesul-verbal menționat și nu a fost prezent la întocmirea lui, prin probele cercetate, care prezintă o situație clară a celor întîmplute și stabilite de instanța de apel, astfel declarațiile inculpatului contravin cu circumstanțele stabilite ale cauzei.

Luînd în considerație cumulul de probe cercetat în cadrul ședinței instanței de apel instanța de apel a considerat că situația de fapt stabilită prin probele administrate demonstrează vinovăția lui Borș Ivan și acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunii incriminate, iar instanța de fond greșit a interpretat legea penală și

neîntemeiat 1-a achitat pe inculpat.

Totodată, instanța de apel în cadrul judecării apelului depus constată temeiurile prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, art.275 alin .(4) CPP, 332 alin. (1) CPP, de încetare a procesului penal în privința lui Borș Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) CP din motivul intervenirii termenului de prescripție.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Borș Ivan, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- recurentul consideră că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate;

- recurentul consideră că, Borș Ivan este nevinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pentru fapta incriminată, deoarece potrivit raportului de expertiză din 26 februarie 2014, întocmit de subdiviziunea Inspectoratului General de Poliție, nu este stabilit cu certitudine că anume Borș Ivan a executat semnăturile la rubrica victimei Vladimir Motelica, care la rîndul său în cadrul examinării cauzei a recunoscut că, la data de 14 decembrie 2013 a fost la fața locului întocmirii procesului verbal de cercetare. Referitor la procesul verbal de comiterea contravenției din 24 decembrie 2013, recurentul atrage atenția instanței de judecată că, materialele cauzei contravenționale după întocmire au fost transmise de către Borș Ivan unui coleg (la moment decedat) pentru înregistrarea definitivă în Inspectoratul de Poliție Fălești, ceea ce rezultă că procesul verbal de contravenție a trecut prin mai multe persoane, iar fapta nu exclude a fi comisă de către alte persoane;

- acuzarea s-a referit la faptul că, procesul verbal de contravenție a fost contestat de victima Motelica Vladimir, în baza motivelor invocate, privind lipsa semnăturii sale, cu anularea de instanță a actului juridic, însă în acest sens nu s-a prezentat nici o probă;

- mai mult ca atît, consideră recurentul că, fapta nu poate fi considerată ca infracțiune, deoarece nu întrunește toate elementele constitutive, și anume lipsește latura subiectivă, care se exprimă prin interesul personal, ce nu este dovedit de partea acuzării;

- afirmația acuzării precum că, Borș Ivan a comis fapta, avînd un interes exprimat prin consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu, ce îi revin funcției deținute, este declarativă și în acest sens nu s-au prezentat nici o probă concludentă ce ar confirma necesitatea exercitării astfel a atribuțiilor de serviciu, cum ar fi de exemplu: o sancțiune disciplinară de serviciu ce ar fi posibil să determine persoana la consolidarea imaginii;

- din contra, la materialele cauzei au fost prezentate probe pertinente ce combat poziția acuzării privind existența motivului sus relatat (laturei subiective), si anume caracteristicile de la locul de muncă al lui Borș Ivan, care denotă caracterul pozitiv al

exercitării atribuțiilor de serviciu al acestuia, și lipsa sancțiunilor disciplinare de serviciu;

- potrivit cazului respectiv, fapta incriminată lui Borș Ivan de partea acuzării nu constituie o infracțiune, deși formal conține semnele unei fapte prevăzute de codul penal, însă lipsa laturii subiective exclude gradul prejudiciabil al infracțiunii, și aduce atingere minimă valorii apărute de legea penală;

- necătfînd la acest fapt, instanța de apel a casat sentința primei instanțe și a încetat procesul în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, soluție cu care recurentul nu este de acord, deoarece potrivit modului convenit, fapta infracțională comisă de Borș Ivan este constatată, iar încetarea cauzei nu îl reabilitează pe Borș Ivan.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Borș Ivan, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Ghervas Iurie, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul potrivit art. 430 Cod de procedură penală este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept, de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii.

Procurorul mai menționează că din conținutul recursului avocatului se evidențiază, că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod penal. Respectiv, criticile formulate de autor nu sunt motivate sub aspectul căsării hotărârii contestate, ca fiind ilegală or, reaprecierea probelor, soluție propusă de recurent, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

Concomitent, în opinia acuzării, instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării și a examinat declarațiile inculpatului Borș Ivan, declarațiile părții vătămate Motelica Vladimir, a martorilor, declarațiile expertului și probele materiale scrise administrate, a raportului de expertiză efectuat pe caz, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 55-57, vol. II). Ca probe decisive în speța dată sunt declarațiile părții vătămate Motelica Vladimir (f. d. 179-181, vol. I), unde el declară că pe 14.12.13 la fața locului el a semnat numai actul de audiere a lui, nu s-au întocmit alte acte, nu a semnat procesul-verbal cu inscripția că nu are pretenții. Raportul de expertiză (f. d. 74-77, vol. I) confirmă lipsa semnăturilor de pe actele cu date false a părții vătămate Motelica Vladimir, acte care au fost întocmite de inculpatul Borș Ivan.

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției

inculpatului Borș Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale falsului în actele publice, după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentele aduse de recurent precum că „*afirmația acuzării precum că, Borș Ivan a comis fapta, avînd un interes exprimat prin consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu, ce îi revin funcției deținute, este declarativă și în acest sens nu s-au prezentat nici o probă concludentă ce ar confirma necesitatea exercitării astfel a atribuțiilor de serviciu, cum ar fi de exemplu: o sancțiune disciplinară de serviciu ce ar fi posibil să determine persoana la consolidarea imaginii*”. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Referitor la motivele invocate de recurent precum că „*fapta nu poate fi considerată ca infracțiune, deoarece nu întrunește toate elementele constitutive, și anume lipsește latura subiectivă, care se exprimă prin interesul personal, ce nu este dovedit de partea acuzării și fapta incriminată lui Borș Ivan de partea acuzării nu constituie o infracțiune, deși formal conține semnele unei fapte prevăzute de Codul penal, însă lipsa laturii subiective exclude gradul prejudiciabil al infracțiunii, și aduce atingere minimă valorii apărute de legea penală*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că instanța de apel corect a menționat în decizia sa că „*interesul personal se exprimă în cazul dat în consolidarea imaginii sale de profesionist în ochii superiorilor săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, motivarea instanței de fond că pe caz lipsește interesul personal fiind una eronată și fără temei legal*”.

Colegiul penal remarcă, că argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel a motivat vinovăția inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii, iar dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept.

Mai mult, se constată că recurentul expune propria opinie asupra problemei de apreciere a probelor reținute de instanța de apel, care l-a declarat pe inculpat vinovat, optînd pentru soluția achitării. Aceasta reprezintă o solicitare, care nu constituie temei de reexaminare a cazului în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt deja stabilite. În recurs, autorul supune analizei probele administrate, însă, le apreciază potrivit opiniei personale, aceasta fiind o tactică aleasă de apărare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Borș Ivan. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Paciurca Iulian în numele inculpatului Borș Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Borș Ivan Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin